

WINKLER Oszkár építész, a műszaki tudományok kandidátusa, egyetemi tanár 1907. január 19-én született Sopronban.

Aki, nem azonos a két évvel később, Zólyomban született és főleg Losoncon alkotott, funkcionalista építésszel.

Építési diplomáját a pesti műegyetemen szerezte, ezt követően Sopron város ösztöndíjával tanulmányútra indult Olaszországba és Németországba. A 20-as években Berlinben igen erős hatást gyakoroltak rá a modern építészet teóriái és a német fővárosban tevékenykedő képviselői.

1930 körül hazajött, pár évig Budapesten tevékenykedett statikus tervezőként, majd 1934-ben Sopronban telepedett le és tervezőirodát nyitott.

1948-ban meghívták tanárnak a Műszaki Egyetem Sopronban működő Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Karára, ahol eleinte az építéstani tanszéket vezette, majd 1964–1969 között az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Karának dékánja volt.

Ugyancsak 1948-ban megszervezte a Soproni Tervező Irodát, Magyarország első, vidéki állami tervezőirodáját, amit utána tíz éven át vezetett.

A Magyar Építészeti Kamarának 1933-tól volt tagja. 1945-ben az Országos Építésügyi Kormánybiztosság megyei kirendeltségének vezetőjeként tevékenykedett, az újjáépítési és szervezési munkákban vett részt. Kidolgozta a fűrészüzemek technológiájához kapcsolódó épülettervezés szempontjait, melyért a műszaki tudományok kandidátusa fokozatot, továbbá a Budapesti Műszaki Egyetem doktora címet nyerte el. 1953-ban Ybl-díjjal tüntették ki. 1952-től az Építőipari Tudományos Egyesület Soproni Csoportjának elnöke volt, 1961-ben megkapta az egyesület Alpár-érmét. Építészeti tevékenységét 1975-ben a Munka Érdemrend arany fokozatával ismerték el.

A két háború között a Bauhaus és a CIAM szellemiségét a fővárosi építkezéseken kívül vidéken

is igyekeztek terjeszteni. Soproni, Sopron környéki munkái: Frankenburg út 6. sz. bérház (1935); Károly-kilátó (1936);

Mátyás király u. 7. (1937); családi ház (1937, Sopronbánfalva); István-menedékház (1940); Vörösmarty u. 10. (1941); evangélikus lelkészlak (1942, Sopronbánfalva); evangélikus tanítóképző internátusa (1942, újjáépítették a soproni egyetem kollégiuma számára 1948-49-ben); soproni egyetem matematikai pavilonja (1943); Lakner Kristóf u.-Ógabona téri bérház [Hárs Györggyel] (1944).

A háború utáni évektől oktatóként is működött: Sopronban a Műszaki Egyetem Kohó-, Bánya- és Erdőmérnöki Kara tanárának nevezték ki. Építési tevékenységének fontos állomása 1948, amikor megszervezte az első vidéki tervező irodát, Soproni Tervező Iroda néven (mely 1950-től Győri Tervező Vállalként működik tovább), melynek 1958-ig a vezetője volt, s ennek révén a városi főépítész tisztét is betöltötte. Hosszú előkészületek után 1960-65 közt készítette el Sopron első részletes rendezési tervét.

1949-ben tervezte – Scholl József és Hegedűs Béla pesti építészekkel társulva – a kecskeméti OTI-székházat. Tervei szerint épült a soproni Épületasztalos-árugyár kultúrterme (1950); a Zárgyári volt kultúrház (1950); az egykori Sotex-épület (volt Ady Endre kultúrház, 1951-52); lakótömbök (a Lenkei út, Mátyás király út, Kiss János utca térségében). Az ő nevéhez fűződik a zalaegerszegi filmszínház és városközpont, a celldömölki gimnázium tervezése.

Munkásságának egyik fontos állomása a soproni új zsinagóga helyére épülő lakóház. Fővárosi munkája a volt Ikarus-kultúrház (Mátyásföld).

1965-69 között a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Karának dékánja volt. Ez idő alatt az MTA különféle bizottságaiban is tevékenykedett. Építési-tervezői munkája mellett már a 30-as évektől szívesen festett (leginkább itáliai vagy Sopron környéki városrészleteket, utcákat, házakat).

Főképp a faipari építészetben alkotott jelentőset. Stílusát hosszú évekre meghatározták németországi tapasztalatai, a tanulmányútja idején meghatározó jelentőségű Bauhaus formavilága.

WINKLER Oszkár (1907-1984)

Írta: Adminisztrátor

2013. május 18. szombat - Módosítás: 2013. május 18. szombat

1907. május 18. szombat - Módosítás: 2013. május 18. szombat
1907. május 18. szombat - Módosítás: 2013. május 18. szombat